

SYNO^oDVS

B. 46. 260

DIOECESANA VALENTINA CELEBRATA PRAE-

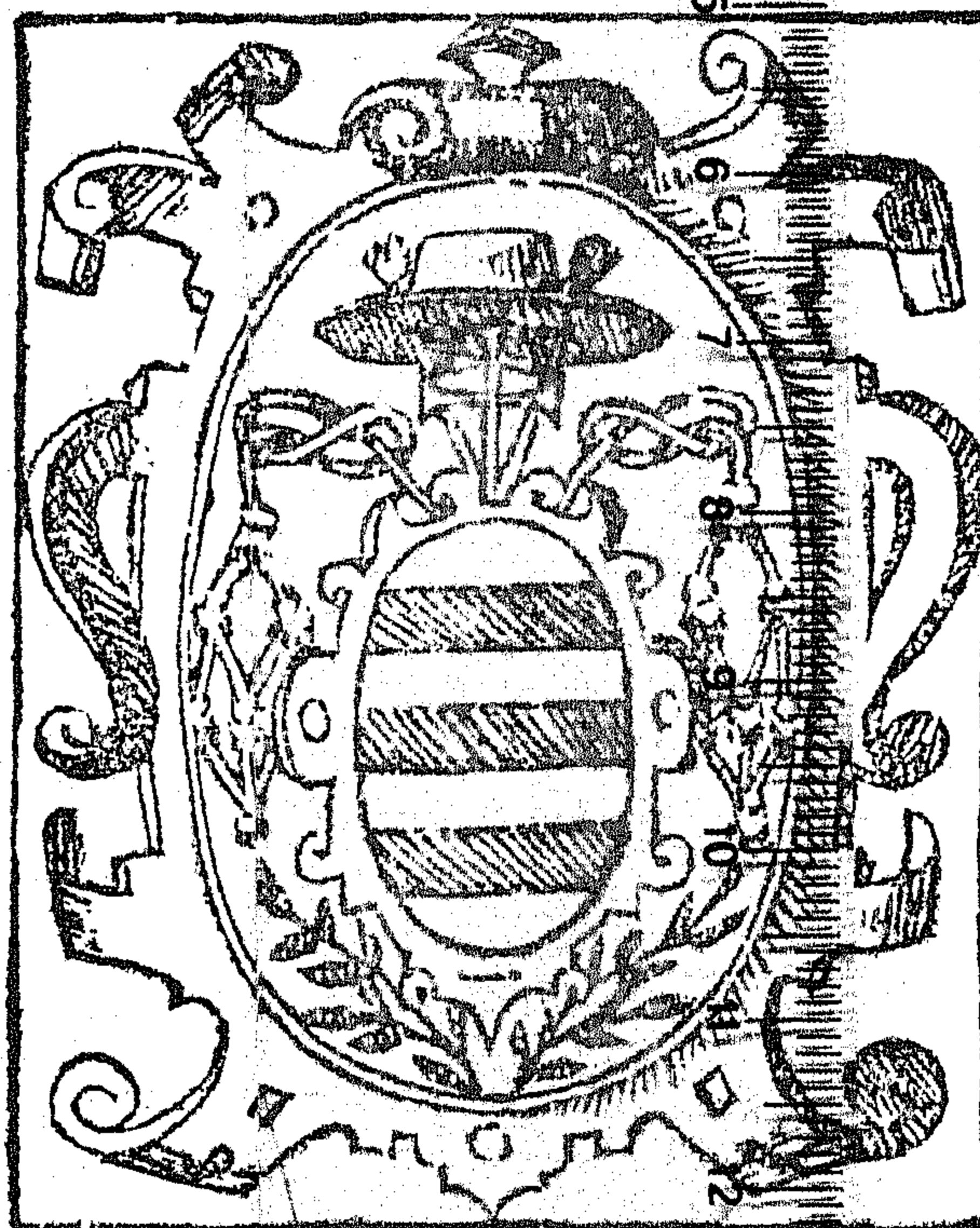
sede Illustrissimo ac Reuerendissimo

Dño Ioanne Ribera Patriarcha

Antiocheno & Archiepis-

copo Valentino.

Anno 1590.

Valentiae apud Aluarum Francum & Gabrielem Ribas, Anno 1594

14
15
16
17

SYNODVS

B. 45. 366

DIOECESANA VALENTINA CELEBRATA PRAE-

sede Illustrissimo ac Reuerendissimo

Dño Ioanne Ribera Patriarcha

Antiocheno & Archiepif-

copo Valentino.

Anno 1590.

Valentiae apud Aluarum Francum & Gabrielem Ribas, Anno 1594.

IOANNES RIBERA PA-
TRIARCHA ANTIO-
chenus, & Archiepiscopus Valen-
tinus omnibus suæ Dioe-
sis parochis salutem
in Domino.

*E diutius quā par erat,
Synodi dicecesanæ celebra-
tio differretur eam aggre-
di, ac mature peragere de-
creuimus: in qua commu-
ni vestram omnium consi-
lio, de his conferre possemus, quæ ecclesiis no-
stris vtilitatem aliquam essent allatura. Il-
lud enim nostri muneris esse intelligimus
more prudentis agricolæ sentes primum ac
spinas, si quæ in agris obortæ fuerint, auelle-
re: post vero sedulo ac diligenter ita agros
excolere, vt nihil inuētium oculos offendat:
sed splendide floreat vndique arbores, fru-
giferi etiam inserti sarculi pulchre assurgāt
& grata aspectui, atque odorifera fruteta*

prorsus oblectent: ex quibus tandem frugū
oriatur ubertas, quæ nutrimentum omnibus
offerat salutare. Cuiusmodi corporum nutri-
menta quanti fiant nouimus omnes: quanti
ergo spiritualia alimenta aestimanda erunt
quibus ad spiritalem salutem nutrimur, &
ad æternam gloriam educamur? Ego certe
nihil tanti facio, quam cum video nostrarū
Ecclesiarum parochos ita in suam manus in-
cumbere, ut exemplo vitæ, & rerū agenda-
rum solitudine suos quisque pascat, &
nihil desiderari possit: ut scilicet sacerdotes,
& alij natu maiores, velut prouectæ iam ar-
bores, virtutum omnium fructus ex se ferant
saluberrimos: ipsi quoque ætate minores ve-
lut fertiles surculi, ad maiora tendant bono-
rum incrementa: Demum cum ipsas conspi-
cio Ecclesias velut florida quædam fructeta
suauissimum undique ex se odorem emitte-
re quo omnes alliciantur, & Ecclesiasticorum
omnium exemplo ad optima quæque prouo-
centur. Certe hanc nunc vobis tertiam Dice-
cesanam Synodum per actam iam, atque de-

cretam

cretam damus. Vestrū erit totis viri-
bus curare, ut ex ipsa rerum cognitione
maior in vobis accrescat ad virtutem affec-
tus, ac proinde meliora semper meditemi-
ni, & sequamini: quod vos facturos esse
maxime confido: ut simul omnes diuinis re-
bus pro nostro munere intenti: illum tan-
dem finem consequamur quem suis Deus pa-
ratum habet, in quem nostra omnia sunt a
nobis referenda. Quæ enim seminauerit ho-
mo, dicebat beatus Apostolus, hæc & me-
tet: Quoniam qui seminat in carne sua, de
carne metet corruptionem: qui autem semi-
nat in spiritu, de spiritu metet vitam æternā
quæ pro sua benignitate concedere nobis dig-
netur Dñs omnipotens. Valentia e domo no-
stra Archiepiscopali 6. Kal. Iunij 1590.

DECRETA

*Quod nibiles a collectoribus dati intra sex
menses recuperetur.*

DECRETVM I.

Solent reddituum ecclesiasticorum col-
lectores in executionibus, quæ contra
debitores fiunt, statim atque ipsi debito-
res mandato iudicis se se rationibus posi-
tis opponunt, ab ipsa debiti executione
cessare, quasi nihil iam debitum illud æsti-
mari debeat. Hinc fit, vt redditus illi mini-
me recuperentur, ipsumque debitum pau-
cis annis vel obliuione vel negligentia ex-
tinguatur. Quam ob rem visitatoribus no-
stris præcipimus, mandent ipsi clero, vt al-
tero electo collectore, vel certe per ip-
sum cleri Syndicum intra sex menses de-
bitum illud recuperet, vel iustam ipsi visi-
tatori causam clerus exponat, ob quam re-
cuperari non potuerit: alioqui clerus ipse
debitum illud soluere teneatur, & ad ipsum
soluendum ipso facto cõdemnatus existat.

Rectorum substituti diebus festis bis celebrare possunt.

DECRETVM II.

Ivre permissum est rectoribus, qui præci-
pue suis ecclesiis annexa loca habent, pos-

SYNODI.

7

se diebus dominicis & festis bis missam ce-
lebrare, in præcipua scilicet ipsa ecclesia,
& in aliquo ex annexis locis. Declaramus
posse ipsos, si infirmi, aut legitime impedi-
ti fuerint, sacerdotem substituere, quiduas il-
las missas prædictis diebus, & locis cele-
brare possit.

Sacris initiati ne galerum gestent.

DECRETVM III.

Debent ecclesie ministri honesto ac decenti
corporis vestitu honestos etiam animi sui
mores ostendere: cumque multus nostro tempo-
re in galeris, ac pileis gestibus abusus in vi-
ris ecclesiasticis inualuerit, dum illorum defor-
mitate seculari usum imitatur, debuit nostra
hæc Synodus huic malo obuiam ire. Statuit
igitur, ne ullus clericus in sacris constitutus
publice, & vt plurimum absque necessitate ga-
lerum gestet quem si in ecclesia propria gesta-
uerit, illum amittat. Vtatur autem sacris initiati
pileis hi enim proprius sunt illorum habitus,
& insigne clericale qui tamen ad mediocrem
& honestam formam sint confecti, qua sa-
cerdotes vti solent.

Pauperes ad fores templi consistant.

DECRETVM. III.

IN prouinciali Valentino cōcilio sess. 5. cap. 6. aliās etiam Apostolicis constitutionibus cautum prouide fuit, ne in Ecclesiis quies eorum qui sacra audiunt, vario tumultu perturbetur. Cuiusmodi quietis impedimenta à mendicis pauperibus, & ab his, qui eleemosynarias patinas circūferunt excitari solent. Quam obrem superiora decreta innouantes, præcipimus: ne pauper aliquis, aut cæcus orationes recitans Dum officia sacra celebrantur in ecclesiam petendi gratia ingrediatur, sed foris ad templi Ianuam petendo consistant: possitque electus ad id minister, eos ab Ecclesiis expellere, & renitētes in Archiepiscopalem carcerem etiam mittere.

Quomodo licentiæ petendi concedi debeant.

DECRETVM. V.

Non facile est effrenatam illorum cupiditatem, & varias artes comprimere, qui

re, qui nostris, aut officialis nostri suffulti licentiis, per Archiepiscopatus loca eleemosynas petunt: qui quamuis se minime quæstores appellent, sunt tamē vere quæstores, ad mercaturam nostris licentiis abutentes, ac simplices nimis, vario persuasionum genere grauantes. Quare mandamus, ne in posterum licentiæ ad populorum conuentus faciendos concedantur, aut ad pulsandam campanam, aut ad patinas eleemosynarias apponendas, aut ad erigendas confraternitates, neque ut candelæ dentur, aut imagines, aut similia, neque ut eos Rector committetur, aut ut huiusmodi alia ostentent: sed ad id tantum licentiæ dari possint, ut eleemosynas simpliciter petant. Neque liceat parochis quę in ipsa continebuntur licentia ad alia extendere, ac dilatare, imposta eis, si aliter egerint, trium librarum pœna, quas fabricæ applicamus.

Ceremoniæ missalis seruentur.

DECRETVM. VI.

IN breuiario, & missali Romano, quę fe-
licis recor. Pius Quintus Ponti. max. in
vniuersali Ecclesia admitti mandauit, cę-
remonię omnes, quę tam in sacrificio mis-
sę, quam in quocunque diuino officio cę-
tu, uel simpliciter celebrando obseruandę
sunt, abunde traduntur. Quę quamuis in
nostro Archiepiscopatu, quantum in no-
bis fuit seruataę hactenus fuerint: quia ta-
men id nō vbique fieri intelleximus, cun-
ctis parochis, choriq; vicariis præcipimus
vt prædictas in breuiario, & missali Roma-
no contentas cęremonias ad vnguem ser-
uari faciant. In quibus tamen dubium ali-
quod occurreret ad Metropolitanam Ec-
clesiam recurrant: vbi quid ab eis agendū
erit, facile intelligent.

De ritu canendi in Ecclesiis.

DECRETVM VII.

NE in nostro Archiepiscopatu in cele-
brandis officiis aliqua sit in cantu va-
rietas, vt qui simili sunt animo, simili etiā
voce & cantu diuinas laudes efferant: sta-
tuimus

tuimus & mandamus, chori libros, in qui-
bus ad cantus formā officia sacra disponū-
tur, si quidem fuerint post hac describēdi,
ad eam cantus normam describi debere,
quę in nostrę Metropolitanę Ecclesię li-
bris, non autē in aliis continetur. Qui ve-
ro libri sunt iam hactenus scripti, ad libro-
rum originalium eiusdem Metropolitanę
Ecclesię formā corrigantur, & emenden-
tur. Illud etiam præcipimus, vt librū quę
Intonariū vocant, in suis parochialibus Ec-
clesiis parochi omnes, & beneficiati, qui
choro assistent, habeant: quem prope diē
typis excudi mandabimus. In quo libro
notatum canendi modū in cōcinendo of-
ficio sequantur omnes, dū benedictiones
lectiones, prophetias, orationes, epistolas
Euāgelia, antiphonas respōsoria, hymnos,
& quidquid aliud in Ecclesia decantandū
erit, tono efferent: vt pari similique mo-
do ab omnibus officia concinantur.

De censuris proprio motu impositis.

DECRETVM VIII.

Con-

Conuenit maxime non solum parochis sed ipsis etiã presbyteris, qui audiendis confessionibus dant operam, cognitionem habere peculiarem earum censurarũ quæ nouissime à S. Sede Apostolica in ipsis motibus propriis sunt impositę: vt hoc modo illis, ipsique plebi sit probe cõsultum. Quare mandamus, summam quandam omnium priorum motuum, qui a se. recor. Pio Quinto Pont. Max. hactenus prodierunt, in quibus cęsurę promulgatę sunt, colligi. quę vna cum hac Synodo typis mandetur.

Acta censuum administrationum a quibus notarijs recipi debeant.

DECRETVM. IX.

In nostra dicecesana Synodo anno Dñi 1578. celebrata statutum fuit ad censuũ ecclesiasticorum firmitatem, ne eorum cęsuum, qui ad Ecclesiarum bona pertinent, acta ab vlllo alio, quã a notario illius Ecclesię cuius bona illa fuerint, Syndico recipiantur

piantur: & quia ex eo decreto non parũ utilitatis ipsis Ecclesiis accreuisse intelleximus, mandamus etiam præsentì hoc nostro statuto, vt quoties ex quibuscunque administrationibus, quæ ad ipsam Ecclesiã pertinebunt, census creabuntur, eorũ etiã acta ille idem notarius Ecclesię Syndicus & non alius recipiat: quoties vero ex quibuscunque administrationibus operariorum Ecclesię, eorum etiam, qui pauperũ dicuntur operarij, census creabuntur, idẽ ille cleri, vel certe ipsius parochiæ Syndicus, & non alius acta recipiat.

Colloquia virorum & mulierum in templis vitanda.

DECRETVM. X.

Domum tuam decet sanctitudo domine, dicebat egregius propheta Psal. 92. David. Debet itaque à templis Deo consecratis quidquid scandali & offensionis occasionem præbere potest, procul ab esse. Huiusmodi sunt virorum cum mulieribus

ribus in tenplis colloquia tēpore, & locis
nō decētibus, quē abufum alias etiam pro
hibitū, nō dū tamē sublatū esse videmus.
Quam obrem Rēctoribus, & eorum Vica
riis hoc nostro decreto præcipimus, vt fe
dulo diligenterque curent, ne viri cū ma
lieribus foli in Ecclefiis colloquantur, il
losque fevere foras exire compellāt: alio
qui sex librarum pēna, quas fabricæ iam
nunc applicamus eos mulctandos esse sta
tuimus.

Dies feftus B. Ludouici Epifcopi colatur.

DECRETVM XI.

Diuino certe beneficio diœcefi noſtræ
Valentinæ conceſſum eſſe intelli
gimus, vt beati Ludouici Epifcopi & confeſ
ſoris corpus in Metropolitana hac Eccle
ſia reconditum habeamus: Cui beneficio
diœceſanos noſtros gratos eſſe maxime
cupimus. Qua propter conſilio & votis
huius Synodi mandamus, vt B. Ludouici
feſtum, quod die 19. mēſis Auguſti agitur,
inter feſta colenda in hac noſtra diœceſi
poſt

poſt hac habeatur, non aliter atq; in eadē
diœceſi cætera colenda feſta haberi ſolēt.

Ætas patrinoꝝum in baptiſmo.

DECRETVM XII.

IN ſacri baptiſmi adminiſtratione nō ad
mittātur patrini minores annis quatuor
decim: neque compatres minores duode
cim annis: vt intelligere poſſint, qua ſe o
bligatiōe aſtringant, erudiendi ſcilicet
in doctrina Chriſtiana eum vel eam, quē
vel quam in baptiſmo tenuerint.

*Quo in loco ſunt relinquendi pauperes
infirmi.*

DECRETVM XIII.

Cum infirmi pauperes ē loco vno in al
terum deportantur, ſtatutis Synodali
bus decretum iam fuit, ne eos iter aggre
di ſināt, niſi prius Eccleſiæ ſacramēta rece
perint: nunc etiam mandamus, ne populi
ipſos in locum aliquem deportari ſinant,
aut in

aut in aliquo consistere permittant, in quo non sit aliquis sacerdos: ne si mortis articulus ingruat, spiritale eis subsidium deesse possit.

Ne fiant representationes in templis etiam honestæ.

DECRETVM XIII.

Quamuis fuerit iam antea decretum, nihil actionibus personarum representari in templis debere, quod non fuerit prius ab ordinario approbatum: quia tamen ea est improborum hominum iniquitas, ut hoc etiam modo multæ oriantur peccandi in templis occasiones, mandamus, ne vllæ in templis representationes fiant de rebus etiam honestis, & ad deuotionem mouentibus. Rectores vero, Vicarij, aut clerus, alieuê cõmunitates, qui eas representationes permiserint, duabus libris mulctentur.

De obseruantia festorum.

DECRETVM XV.

Præcep-

Præceptum, quo festi sanctificari iubetur, multis varijsque modis (quod dolenter referimus) in hac nostra diœcesi à multis violari intelliximus: etiam si tã in prouinciali concilio, quam in diœcesanis Synodis fuerit hoc ipsum præceptum omnibus maxime commendatum. Quæ ipsa concilij, & Syuodorum decreta innouantes, Rectoribus, eorumq; Vicariis mandamus, ut quantum in ipsis fuerit, hoc præceptum ab omnibus obseruari curent, nostri etiam ministri idem sua ex parte exequantur, eos qui aliter egerint, ad pœnas quæ transgressoribus sunt impositæ, soluendas adigendo.

Baptismi testimonium rectores in libro propriâ manu scribant.

DECRETVM XVI.

Rectores, eorumque Vicarij, qui baptismi sacramentum in suis Ecclesijs conferunt teneantur propria sua manu in baptismi libro illorum nomina, qui baptizantur describere, patris etiam, & matris,

T

ac ipse

ac ipsorum etiam patrinorum, imposita illis viginti solidorum poena, si aliena manu describi illa fecerint. Qui baptismi, & confirmationum libri, cum absoluti & completi fuerint, in sacrario vel archiuo ipsius Ecclesiae sedulo custodiantur, non autem in Rectoris domo.

Vnaquaeque Ecclesia sigillum habeat.

DECRETVM. XVII.

STatuimus, & mandamus, in omnibus nostri Archiepiscopatus Ecclesiis sigillum haberi, cum peculiari illius Ecclesiae signo, aut cum ipsa sancti, cui consecrata est Ecclesia, imagine. quo signentur acta quae in testimoniū baptismi, confirmationis, matrimonij, aut alia quaecunque alicui danda fuerint, quod quidem sigillū apud Rectorem custodiatur. Qui cū huiusmodi testimonium impresso praedicto sigillo alicui dabit, non possit plusquam solidū vnū ab eo accipere.

De tertia parochia in funere conuocanda.

DECRETVM. XVIII.

Si ius

SI iusserit aliquis sepeliri se extra parochialem suā Ecclesiam in monasterio aliquo tertiamque conuocari parochialem ecclesiam voluerit, mandamus ne parochialis illa ecclesia, intra cuius ambitum monasterium illud situm fuerit, cū paucioribus clericis ad funus illud comitandum exeat quam tertia illa ecclesia detulerit.

Rectores nouiter conuersorum presentes habeantur in aliis ecclesiis vbi resident.

DECRETVM. XIX.

QVando nostri Archiepiscopatus aliquis nouiter conuersorū rector vel eius Vicarius in alia Ecclesia extra rectoratus sui Ecclesiam, vt beneficiatus vel substitutus resederit, ieritque ad Rectoratus sui Ecclesiam ad suum Rectorem vel Vicarij per agendum officiū, volumus, ne eius absentiae causa ad eos actus in ecclesia, in qua beneficiū obtinet, vel substitutus est, punctum amittat, quibus alioqui praesens in illa fuisset.

T 2

De ex-

De extraneis parochia in funere conuocanda.

DECRETVM. XX.

SI defunctus aliquis dum vitam ageret, sacramenta vel sacramentum aliquod ex alia parochiali Ecclesia, quam ex sua, in illa egritudine, quam mors secuta fuit, recepisset: volueritque præter parochialem suam Ecclesiam, & eas, quæ ex decretis Synodalibus funus comitari debent, aliã etiã conuocari, illa cõuocetur, ex qua aliquod ex sacramentis illi administratum fuerit. Idem de his clericis intelligatur, qui cum in parochiali aliqua Ecclesia resideant, domicilium tamen in altera habent.

De funerali quarta exigenda..

DECRETVM. XXI.

Merito sancti patres antiquis canonibus sancierunt, atque explicarunt, quantum omnis parochialibus suis Ecclesiis debeant, à quibus diuina sacramenta, ipsaque doctrinæ christianæ spiritualia alimenta receperunt; vt maiore etiam obligatione

gatione ecclesiis illis iudicentur esse obstricti, quàm ipsis matribus, à quibus secundum carnem sunt geniti. quod vt significarent, tantique momenti beneficiis vnusquisque gratus esset, statuerunt, ex legatis piis, sumptibusque funerariis, quos defuncti in suis testamentis, dispositionibus, aut codicillis reliquissent, quartam partem propriæ parochiali Ecclesiæ iure esse dãdam. Quam partem iuxta Ecclesiarum consuetudinem portionem vocant canonicam. Cumque in hoc nostro Archiepiscopatu nulla sit de quartæ aut canonicæ portionis exactione certa regula, quod in præteritis Synodis nulla sit ea de re forma stabilita, vnde variæ oriuntur controuersiæ: Ideo cum diligenter quid hac de re sacri canones, clementina potissimum de sepulturis statuerint, animaduertimus: antiquam etiam consuetudinem, quæ seruata fuit, & seruari etiam in diocesi hac Valentina debet, cõsiderauerimus: præsentì hoc nostro decreto, approbãte Synodo declaramus.

Quod de legatis siue in testamento, seu alias à defuncto factis Sedi, vel alicui parochiarum Valentie non debet dari quarta portio parochiæ cuius fuerit defunctus: nisi talia legata fuerint dimissa pro expensis exequiarum ipsius defuncti, pro obligationibus scilicet in sepultura faciendis, pro duobus cereis cuiuscunque formæ fuerint coram cruce portandis: quia de omnibus istis pars quarta debetur parochiæ, ultra duos cereos, qui virtute sententiæ Regis Iacobi cruci parochiæ defuncti debentur. Et si forte defunctus omnes cereos, qui in suis exequiis deseruiunt, legauerit Ecclesiæ seu monasterio vbi sepelietur: tali casu de omnibus illis cuiuscunque formæ fuerint, siue plures, siue pauci, pars quarta debetur parochiæ defuncti.

Si defunctus dimiserit alicui Ecclesiæ seu monasterio vexilla, tapeta serica vel aurea, calices, cruces, aut alia quæcunque ornamenta, quæ solū in honorē & cultum Dei & ecclesiæ deseruiunt, vel quantitatem aliquam

aliquam ad ea faciēda, de istis non debetur portio quarta parochiæ dicti defuncti: sed si talia fuerint dimissa vt post obitū ipsius cōuertantur in vsum vel vtilitatē propriā sacerdotū vel fratrum Ecclesiæ seu monasterij vbi fuerit sepultus, si talis dimissio sortitur suum effectum, tunc de his debetur portio quarta.

Si defunctus dimiserit pecuniā vel misas alicui Ecclesiæ seu monasterio: & etiā dimiserit suæ parochiæ, in qua sepultus fuerit aliquod de prædictis legatis, tunc non debetur portio quarta dictæ Ecclesiæ delegatis aliarum ecclesiarum. Si vero non fecerit mentionē de parochia sua, in qua sepultus est, tunc de melioribus legatis aliis Ecclesiis relictis primo debetur sibi vnū, quia mater defuncti fuit, vbi Ecclesiastica sacramenta ei fuerunt ministrata.

Si defunctus elegerit sepulturam in aliquo monasterio seu Ecclesia quæ non fuerit Sedes Valentiæ, nec aliqua parochiarū eiusdem: & dimiserit illi monasterio seu

Ecclēsię rationē s̄ p̄ alturā ibi electę cen-
tum: & suę parochiæ dimiserit decē pro
canonica portione ei debita, tūc de illis cē-
tum debent superaddi parochiæ quinde-
cim pro complemento viginti quinque,
quę dictę parochiæ debentur pro quarta
portione dictarum centum. Si autem talis
absolute legauerit dictę parochiæ decem
non intētiōne soluendi dictam quartam
portionem: tūc integre percipiat dictos
decem. Et ultra hoc viginti quinque pro
sua quarta portione. Et hoc fuit inductum
in compensam̄ damnorum, quę Sedes &
parochię predictę sustinent propter licē-
tiam seu priuilegium quod habent audien-
di confessiones & recipiendi ad sepultu-
ram parochianos dictarum Ecclesiarum
parochialium.

Si quis elegierit sepulturam in aliena
diocēsi etiam si de iure non sit soluenda
portio quarta parochiæ defuncti: tamen
quod si n̄ talis est consuetudo in Valen-
tiā diocēsi, si euenerit casus, quarta portio
debet

debet solui parochiæ dicti defuncti.

Si quis dimiserit Rectori vel curato Ec-
clesiæ vbi sepelietur missas: rector vel cu-
ratus suę parochiæ de iure debet habere
quartam partem ipsarum, sic tamen quod
ipse missę celebrentur per sacerdotes re-
sidentes in dictis Ecclesiis: sed si legauerit
dictas missas alicui beneficiato seu pres-
bytero Ecclesię vbi sepelietur: tunc de il-
lis nō debetur quarta pars Rectori vel cu-
rato dictę suę parochiæ. Nam dimittens
vni sacerdoti vt est vna particularis perso-
na, & non est caput Ecclesiæ, non sic intel-
ligitur dimittere, quod totus clerus dictę
Ecclesię habeat vtilitatem ipsarum, nisi in
dicta ecclesia sit consuetudo quod missę
relictę vni particulari sint communes om-
nibus: quia tunc portio quarta debetur di-
ctę parochiæ suę.

Quę omnia sic vt præfertur statuimus
& decernimus seruanda in hac nostra diocē-
si Valentina circa solutionē quartę por-
tionis proprię parochiali Ecclesię facien-

dam. Declarantes, per hanc nostram constitutionem priuilegiis veris, expressis, & confirmatis, ac in viridi obseruatione existentibus, mendicantiũ ordinibus, seu aliis personis à sancta sede Apostolica hætenus cõcessis in nullo aliquo derogari, vel præiudicium inferri.

De missarum reductione.

DECRETVM. XXII.

Quamuis superioribus huius diocesis Synodis circa missarũ quæ ex variis defunctorum relictis supersunt reductionem, quæ in Ecclesiis celebrari non potuerint sancitum & per nos statutum fuerit: quia tamen sæpe eadem necessitas ob penuriam sacerdotum & charitatis missæ tenuitatem contingit, sicuti in præsentibus videmus, ne piæ testatorum voluntates deperant: & vt illorũ conscientie, quibus hoc negocium incumbit, cõsulatur: sacri Trid. Concil. decretũ sequuti, quod incipit. Cõtingit sæpe. Vbi potestas datur Episcopis,

vt in

vt in diocæsana Synodo hac de re statuere ea possint, quæ ad Dei honorẽ & cultũ, atque Ecclesiarum utilitatem iudicauerint expedire, in hunc modũ statuimus: in omnibus tã collegiatis quã parochialibus huius diocesis ecclesiis, in quibus declaramus sequentẽ missarum reductionẽ necessariã esse, missæ omnes ex varijs defunctorum relictis impositæ, quæ hætenus celebrari minime potuerunt, sed neque nunc possunt, reducãtur, sicuti præsentibus hoc decreto illas reducimus in anniuersaria perpetua aut in distributiones quotidianas quæ ad horas in choro inter præsentibus distribuuntur, aut in alia opera pia, nostra voluntate & arbitrio exprimẽda vt pro qualitate & necessitate cuiusq; Ecclesiæ illi cõuenire iudicabimus. Ita tamen vt qui hæc commoda senserint, intelligant se adstrictos esse ad orandum & commemoratiõnẽ pro illis faciendam, qui legata illa pro animarũ suarũ salute reliquerunt, & ad ea etiam præstanda, quæ à nobis ad hanc rem

illis

illis imponentur. Vt autem perpetua hæc anniuersaria celebrari possint, & distributiones quotidianas in choro persolui, & alia pia opera perfici: eas omnes eleemosynas quæ ad prædictas missas celebrandas in ecclesiis congestæ sunt, ex nunc ad dictos effectus applicamus. Ex qua pecuniarum summa in tutis ac securis locis census, nostro tamen assensu & decreto, constituantur.

DECRETVM XXIII.

EXamini vacaturi Ecclesiis parochialibus presentis diocesis præficiendorum sequentes sacre Theologiæ doctores Synodo approbante deputamus, videlicet.

D. Iacobum Ferruzium.

D. Antonium Galant.

D. Bartholomeum Pasqual.

D. Petrum Ioannem Assensium.

D. Gasparem Aldana.

D. Dionysium Oromir.

M. Michaellem Egidium.

Ad

Ad causas vero Ecclesiasticas in partibus à sancta Sede Apostolica vel eius Nuntis seu Legatis committendas sequentes in hac diocesi Valentina iudices Synodales eadem approbante Synodo nominantur videlicet.

D. Ioannes Frigola Præcentor & Canonicus Valentinus.

Doctor Petrus Catala Canonicus.

Doctor Honoratus Figuerola Canonicus Comendator sancti Antonij ciuitatis Valentini.

CASVS IN QVIBVS PER MODERNAS CONSTITVTIONES à foelicis recordationis Pio Papa Quinto, & eius successoribus Romanis Pontificibus huc vsque editas incurritur eo ipso aliqua Ecclesiastica censura.

Contra mulieres monasteria regularium ingredienti, & regulares illas admittentes.

Mulieres

30
Mulieres domos, seu monasteria Car-
 thusiensium. & aliorum quorumcumque
 regularium ordinum, etiã mendicantium
 ingredientiſ sententiam excommunicatio-
 nis eo ipſo incurrunt, à qua abſolutionis
 beneficiũ à ſolo Romano Pontifice obti-
 nebunt. Ipſi vero reſigioſi ſiue ſuperiores
 ſint, ſiue ſubditi, qui mulieres ad huiusmo-
 di monasteria vel domos admiferint vel
 introducere auſi fuerint, ſententia ſuſpen-
 ſionis à diuinis ipſo facto alligantur, ex cõ-
 ſtitutione Pij Quinti, quę incipit, regula-
 rium perſonarum. Dat. Romę 23. Octo-
 bris 1566.

Sed per hanc conſtitutionem non eſt
 præcluſus aditus mulieribus, ad eũdem huius-
 modi monasteria, nec locum habet conſti-
 tutio prædicta in caſibus ſubſequentibus,
 videlicet quãdo in huiusmodi domib⁹, aut
 monaſteriis, miſſę & alia diuina officia ce-
 lebrantur, ac quando proceſſiones ſunt,
 & quando Chriſti fidelium cadauera ibi ſe-
 peliuntur, pro eiſque ſuffragia ſunt, ac e-
 tiam

tiam quando propter verbi diuini cõcio-
 nem, aut aliam cauſam tantus eſt concur-
 ſus populi, quod commode ingredi non
 poſſunt, & egredi per principalem por-
 tam Eccleſię, ſed vna cũ aliis ſecularibus
 per portam clauſtri recto tramite ad por-
 tam qua exitur è monaſterio, accedũt. Ex
 eiſdem conſtitutionis declaratione per
 eundẽ Põtificẽ facta die 27. Ianuarij. 1568
*Contra collatores, electos, patronos & alios
 admittentes reſignationes, & permutatio-
 nes beneficiorũ, & eligentes ac præſentã-
 tes ad illa præter formam huius
 conſtitutionis.*

Epiſcopi, & alij facultatẽ habentes, item
 que electores præſentatores, patroni,
 confirmatores, & inſtitutores, ſiue clericũ
 ſiue laici, qui admiferint beneficiorum re-
 ſignationes aut permutationes, vel ad illa
 elegerint, præſentauerint, confirmaue-
 rint vel inſtituerint præter aut contra for-
 mam à Pio Quinto præſcriptum in con-
 ſtitutione, quę incipit: *Quanta Eccle-
 ſia Dei*

Ecclesie Dei. Dat. Romę kalen. A april.
1568. Vbi etiam cautum est, ne verbo, nu-
tu, aut signo futuri successores in benefi-
ciis ab ipsis resignantibus, aut ab his eorum
significatione, vel hortatu designentur, &
ne de ijs assumendis inter eos promissio,
vel etiam intentio qualiscunque interce-
dat, ac denique ne collatores suis, aut di-
mittentium consanguineis, affinibus vel
familiaribus de beneficiis resignandis au-
deant prouidere. A beneficiorum colla-
tione, electione, presentatione, confirma-
tione, & institutione, prout cuique com-
petierit, suspenduntur. Et qui talia benefi-
cia acceperint, eidem subiacent poenę. Ac
nihil ominus qui sic suspensi conferre, eli-
gere, presentare, confirmare, aut institue-
re ausi fuerint, excommunicationis quo ad
personas, quo vero ad capitula, & conuen-
tus a diuinis suspensionis sententias eo ip-
so incurrant, quibus solus Romanus Pon-
tifex absolutionem poterit impertiri. ex
eadem constitutione.

Contra

*Contra regulares sacros ordines suscipi entes
non seruata forma Concilij Tridentini.
Sessiones. 21. capi. 2. de re-
formatione.*

Decretum Concilij Tridentini Sessio-
ne .21. cap. 2. vbi statuitur clericis se-
cularib⁹ forma per qua ad sacros ordines
promoueri debeant, de clericis secularib⁹ ad
clericos cuiuscunque ordinis regulares,
seu religiosos non professos, & seculares
more religiosorum in communi viuentes
ita extensum, & ampliatum est, vt quicunq;
religiosi huiusmodi, qui non seruata dicti
decreti forma sacros ordines susceperint,
ab ordinum sic susceptorum exercitio. eo
ipso suspensi existant, & si ministrauerint,
irregularitatis poenam, per solum Roma-
num Pontificem, seclusis eorum priuile-
gijs relaxanda, ipso facto incurrant. Or-
dinatores quoque ipsorum a talium ordi-
num prestatione, suspensione per annum

V

astrin-

atringuntur Ex constitutione Pij quinti, quę incipit Romanus Pontifex. Dati Romę pridie octobris. 1568.

*Contra moniales a clausura egredientes,
& licentiam illis concedentes comitantes & receptantes.*

Moniales a suis monasterijs, seu clausura nisi in casu magni incendij, vel infirmitatis, lepre aut epidemie egredientes, & superiores licentiam exeundi concedentes, nec non comitantes. & receptantes, etiam si illarum consanguinei sint ex communicationem eo ipso incurrunt: a qua nisi a solo Romano Pontifice absolui nequibunt, ex cõstitutione Pij quinti, quę incipit. Decori & honestati. Dati Romę kalendas Februarij. 1589.

Contra impediētes & offendentes personas, ac diripientes bona, & frangentes carceres officij Inquisitionis.

Qui

Qui aliquem ex Inquisitoribus hæreticę prauitatis aut ministris sacri officij inquisitionis, vel Episcopi id munus in sua diocesi obeuntis: seu accusatorem, denuntiatorem, aut testem in causa fidei productum vel euocatum occiderit, verberauerit deiecerit, seu perterrefecerit. Qui uero Ecclesias ædes, alias ueres, siue publicas, siue priuatas officij aut ministrorum huiusmodi expugnauerit inuasserit, incenderit, seu explicauerit, aut libros, instrumenta, vel scripturas cõbuserit, diripuerit interuerterit, seu aliquo modo exportauerit: quiq; carcerem effregerit, vinculum extraxerit capiendum prohibuerit, captumue eripuerit, receperit vel occultauerit, aut res uel personas seruari defendiue prohibuerit: seu aliàs auxiliũ consilium aut fauorem in aliquo predictorum scienter præstiterit, licet nemo occisus nemo verberatus, nemo extractus, aut ereptus, nihilque predictorum secutum sit anathematis vinculo eo ipso alligatus

V 2

gatus

gatus est ex constitutione Pij quinti, quę incipit, si de protegendis. Dat. Romę kalendas Aprilis. 1569.

Contra recipientes beneficia fructus aut pensiones & confidentias.

QVI beneficia Ecclesiastica quecumque; illa sint, aut illorum fructus, pensiones, aliasve res intercedente vitio confidentię admiserint, excommunicationis sententia ipso facto innodatur: cuius sententię absolutio Romano Pötifici reseruatur ex cōstitutione Pij quinti quę incipit, intolerabilis. Dat. Romę kalend. Aprilis. 1569.

Contra petentes aliquid in provisionibus beneficiorum.

Priuilegia statuta, & consuetudines Ecclesiarum, quorum vigore obseruari solebat quę in provisionibus beneficiorum vel admissione ad possessionem, & distributiones quodidianas certę conditione illicititer interponebantur, ac etiam quę vacantibus beneficijs fructus, aut distributiones quodidianę ex eis primo ab ipsa vacatione

catione anno aut longiori, vel breuiori tempore prouenturi mēse capitulari aut alias integre vel partim applicarentur. Nec nō quod nullus etiam auctoritate apostolica, prouisus, recipiatur, nisi prius de obseruandis huiusmodi priuilegijs, statutis, & consuetudinibus iuramentum prestitisset; seu dulciaria, aut quid aliud tribuisset reuocata, cassata, & annullata fuerunt saluo iure fabricę, & sacristię. Qui igitur cōtra huiusmodi reuocationem cassationē, seu annulationem quicquę commiserint, censuris ecclesiasticis ipso facto astringantur, ita tamen quę si Episcopi fuerint, tamdiu a pontificalis officij exercitio suspēdentur, donec per sedē apostolicā suspēsiō relaxetur capitula & collegia Ecclesię interdicto subiiciantur. singulares vero persone sententia excommunicationis vincientur, a qua nisi a Romano Pontifice absolutionis beneficium nequibunt obtinere, ex constitutione Pij quinti, quę incipit durum nimis. Dat. Romę pridie kalen. Iunij. 157.

*Contra prædicâtes, & scribentes de al-
terutra parte controuersie Con-
ceptionis Sanctissimæ Virgi-
nis Mariæ.*

Concionatores, vel prædicatores, siue
regulares siue seculares fuerint, qui in
popularibus, cõcionibus, vel ubicũq; pro-
missua virorũ & mulierũ multitudo cõue-
nire solet, de cõtrouersia Cõceptionis Sã-
ctissimæ Virginis Mariæ pro alterutra
parte disputare rationibus vel doctorum
auctoritate asserendo propriam senten-
tiam, & cõtrariam reffellendo, aut de ea-
dem quæstione vulgari sermone scribere
aut dictare præsumperint, si modo in sa-
cris existant, suspensionis à diuinis senten-
tiam ipso facto incurrunt ex constitutio-
ne Pij quinti que incipiti. Super speculã
Dat. Romæ. pridie kalen. decẽbris. 1570.

*Contra redigentes in seruitutem
christianos apud Turcas
reptos.*

Qui

Qui christianos apud turcas reptos
in seruitutẽ redegerint, bonis ac for-
tunis spoliauerint, triremibus ve alliga-
uerint, aut illis talem imposuerint, quin
imo fraternę & amicabiliter, (vt christianã
pietatem decet) non tractu verint, ac libe-
re cum liberis suis, coniugibus, & bonis
abire nõ permiserint, anathematis mucro-
ne ipso facto feriuntur ex constitutione Pij
quinti, quę incipit, licet omnibus notissi-
mum sit. Quę in bullario romano non re-
peritur kalendata, nec expedita fuit,
sed eius solam signaturam sufficere voluit
idem Pontifex.

*Contra depingentes & vendentes for-
mas Agnus Dei dictas.*

Qui formas illas Agnus Dei dictas
per Romanum Pontificem bẽnedic-
tas depinxerit, in fecerit, miniauerit, no-
tauerit, vel aurum, vel colorem aliquem il-
lis imposuerint, aut quicquam aliud super
induxerit, aut depingi, vel miniari fecerit,
vel illos venales proposuerit, aut tenuerit, eo

V 4

rit, eo

rit, eo ipso sētētia ex cōmunicationis inficitur. Ex constitutione scelicis recordationis Gregorij decimi tertij quæ incipit: omni certe studio. edita sub Dat. Romæ octauo kalen. Iunij. 1572.

Contra Dominos temporales et ciuitatum, ac locorum Rectores permittentes Taurorum spectacula et agitationes.

Ciuitatum & locorum domini, aut rectores permittentes in suis ciuitatibus terris oppidis, & locis fieri in foro, vel circo taurorum & aliarum ferarum spectacula sententiæ excommunicationis ipso facto subiciuntur. Ex cōstitutione Pii quinti, quæ incipit de salute gregis. Dat. Romæ kalen. Nouembris. 1567. Sed hanc cōstitutionem post modum Gregorius decimus tertius ad dies tantum dominicos & festiuos restrinxit, & limitauit. Sed personas ecclesiasticas in sacris constitutas talibus spectaculis interessentes eadem sententiæ ex cōmunicationis ipso facto d̄uinxit.

Contra

Contra prelatos et superiores monasteriorū monialium qui ad illa non comitati et citra casus necessarios ingrediuntur.

Prelati & superiores monasteriorū monialium, quæ ex decreto Cōcilij Tridēntini alterius licētia ingrediēdi ad illa nō indigent: si id faciant, præterquam in casibus necessarijs, & tunc aliter quam prebis eisq; senioribus ac religiosis personis comitati, censuris ecclesiasticis alligantur: nimirum, si Episcopi fuerint, pro prima vice ingressu ecclesiæ interdicuntur: pro secunda, à munere pontificali, & à diuinis suspenduntur: ac deinceps excommunicati existunt: Regulares vero excommunicationis sententiam eo ipso incurunt, ex constitutione Gregorij decimi tertij quæ incipit: dubijs Dat. Romæ die 23. decembris. 1581.

Contra dominos temporales locum ad duellum priuatum concedentes.

V 5

Domi-

Domini temporales locum ad monomachiam, & duellorum pugnam concedentes, quibus a Concilio Tridentino sessione. 25. cap. 19. de reformatione, imposita est eo ipso sententia excommunicationis, per inde illam incurrunt, ubi nullis patris, nullis que socijs conuocatis, ac nullis precedentibus prouocatorijs literis ex condicto, statuto tempore singulare duellum initum est, aesi publico illo & consueto abusu duelum commissum fuisset. Ex constitutione Gregorij decimi tertij que incipit, ad tollendum. Dat. Romæ nonis decembris. Anno 1582.

Contra extorquentes iuramenta illicita a prælatis, et locorum rectoribus et officialibus in illorum admissione.

Qui iuramenta illicita impossibilia, damosa, vel etiam ecclesiasticæ libertati vel decretis Concilij Tridentini obuiantia a prælatis cum ad ecclesias primo accedunt, vel canonicis, cum agitur de illis re-

cipiendis, & inter laicos a potestatibus ciuitatumq; castrorum ac terrarum rectoribus, vel officialibus cum de illorum assumptione, vel admissione tractatur, exigunt, aut extorquent, aut illos iure iurandi religione ad quædam statuta illicita impossibilia damosa vel ecclesiasticæ libertati aut decretis dicti Concilij obuiantia astringunt, censuris ecclesiasticis ipso facto afficiuntur: Episcopi videlicet a diuinis suspenduntur: Capitula vero, & conuentus, eorumq; ecclesiæ, & loca omnia interdicto supponuntur, ac singulares personæ excommunicationis sententia innodantur ex constitutione Gregorij decimi tertij que incipit, inter apostolicas. Dat. Romæ nonis Septembris. 1584.

Contra regulares admittentes ad habitum et professionem ex sacrilegio, aut incestu natos.

Superiores ordinum quorumcumque, qui ex sacrilegio aut ex incestu genitos, quorum scilicet parentes consanguinitate,

nitate, vel affinitate iu intra tertium gradum inuicem coniuncti sunt, vel quorum alteruter parens castitatem deuouerit, ad habitum receperint, vel ad professionem admiserint, sententiam excommunicationis ipso facto incurrunt cuius absolutio Romano Pótifici dumtaxat referuatur ex constitutione Sãctissimi. D. N. Sixti quinti, quæ incipit. Cum de omnibus Dat: Romæ sexto kalen. octobris. 1587.

Contra clericos male promotos et illorum ordinatores.

SI quis Episcopus vel Abbas ad primã tonsurã minores que ordines subditis suis cõferendos facultatem habes, quæcunque secularem, vel cuius vis ordinis aut militię regularem præter iuris cõmunis & Concilij Tridentini dispositionẽ, aut alias male clericali caractere insigniuerit, aut ad ordines minores vel sacros promouerit, à collatione quorumcunque ordinum, atque ipsius tonsurę, & ab executione omnium munerum pontificaliũ
eo ipso

eo ipso suspensus, & ab ingressu Ecclesiæ inter dictus existit. Cuius interdicti suspensionisq; relaxatio Romano Pótifici referuatur. Et nihilominus clerici qui sic male promoti fuerint ab executione, ministerio & exercitio ordinum susceptorũ omnique spe, & facultate ascendẽdi ad alios superiores perpetuo suspendũtur. Et si in eis ministrare præsumpserint, illos sic effectos irregulares solus Romanus Pontifex ex huiusmodi censuris potest soluere & liberare ex constitutione Sanctissimi D. N. Sixti quinti, quæ incipit, sanctum, & salutare Dat. Romę nonis Ianuar ij. 1588.

Contra habentes licentias ingrediendi seu permanendi in monasteriis monialium.

Omnes licentiæ ingrediendi monasteria monialium quibuscunque personis cuiusuis sexus, status, & conditionis sub quibuslibet formis & tenoribus concessę reuocatę fuerunt per Gregoriũ decimum tertium in constitutione, quæ incipit.

pit. Vbi gratiæ, Dat. Rom idib⁹ Iun. 1575.
 Et pari modo omnes licentiæ ad huiusmo-
 di monasteria, seu loca ingrediendi, & in-
 ibi permanendi mulieribus concessa, re-
 uocata sunt per constitutionem Sanctis-
 simi. D. N. Sixti quinti quæ incipit: sancti
 monialium Dat. Romæ die quinto Ianua-
 rii. 1589. Qui igitur In monasteria seu
 loca monialium ingredi, aut inibi perma-
 nere vigore alicuius præsentis licentiæ au-
 sus fuerit, in pœnam incidit excõmunica-
 tionis latæ sententiæ cuius absolutio Ro-
 mano Pontifici dum taxat reseruat ex
 duabus supradictis constitutionibus. Eum
 vero, qui ob ingressum monasterij mo-
 nialium excommunicatur ex decreto Cõ-
 cilij Tridentini. ses. 25. c. 5. de regularibus
 confessarius potest absoluerè, quia nõ est
 reseruata absolutio.

SINO.